

saa svært ved at opfatte de i sig selv meget letfattede Bemærkninger, jeg gjorde om, hvorledes et Overskud, hvis det fremkom, kunde tænkes anvendt. Særlig det ærede Medlem fra Kalundborg fik det efterhaanden op til noget uhyre, hvad det Overskud skulde række til. Jeg skal kort rekapitulere mit Standpunkt. Jeg har ikke lagt an paa andet og mere end at naa til Balance. Hvis man imidlertid vil være sikker paa det hertil nødvendige, maa man beregne sine Indtægter saaledes, at de i gode Tider kunne give noget mere end beregnet, thi ellers ville de i slette Tider give noget mindre, og saaledes vil Balance ikke opnaas. Spørger man saa, hvad der, hvis vi — jeg tror ikke meget derpaa — skulde faa en Række gode Aar, hvori der kunde blive Overskud, skulde gøres med dette Overskud —, som jeg altsaa ikke har stilet imod eller regnet paa, skønt det naturligvis vilde være glædeligt, om det kom —, da har jeg nævnt forskellige mulige Anvendelser derfor, og der er ingen som helst Modsigelse i, at jeg nævner flere Ting. Deri ligger ikke, at jeg tror, vi nogensinde faa et Overskud, som kan række til alle disse Ting. Men jeg har betonet, at et Overskud kan anvendes til Løsning af den ene og den anden af disse Opgaver, og det er Formaal, som jeg tror et meget stort Flertal af dette Ting vil anse for i og for sig ønskeligt.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) rettede en Forespørgsel til mig om Musikerskatten. Jeg skal svare det ærede Medlem, at jeg har en Ændring af den under Overvejelse.

Angaaende Priserne paa Brændevin og forskellige andre Drikkevarer var det ærede Medlem fra Kalundborg særdeles udførlig. Jeg skal ikke forlænge Debatten derom. Jeg maa i et og alt fastholde Rigtigheden af de Oplysninger, jeg har fremført. Hvorvidt Champagnen eller Rødvinen, jeg nævnede, er mere eller mindre god, kommer ikke Sagen ved. Mine Oplysninger ere rigtige, og hvad Opstillingen angaar, har jeg rettet den efter, hvad det ærede Medlem sagde forleden Dag. Han sagde — det staar Sp. 5241 i Rigsdagstidenden —: „Det Synspunkt, som har Interesse for Forbrugeren, er: Hvad betaler jeg for Varen, naar jeg indkøber den, og hvilken Andel udgør Tolden deraf? Det er det Synspunkt, jeg har lagt til Grund for mine Beregninger.“ Jeg kan ikke forstaa disse Bemærkninger anderledes, end at det ærede Medlem spørger paa den ene Side: Hvor meget betaler jeg for en

Vare? Det vil sige, hvor meget koster den i Detailhandelen. Paa den anden Side: Hvor stor en Del udgør Tolden deraf? Jeg har ladet Opstillingen foretage ganske saaledes, som det ærede Medlem opgav, og hvis det ærede Medlem vil have det paa anden Maade, tillade de Tal, jeg anførte, meget let at foretage en saadan Ompostning. Det ærede Medlem tvivler om, at Brændevinsdetailpriserne ere stillede rigtigt op. Jeg nærer ikke Betænkelighed ved at sige, at den sagkyndige Kilde, hvorfra Øl- og Spirituskontrollen har øst Detailpriserne, som de antagelig vilde blive efter Vedtagelsen af de foreslaaede Skatter, er Direktøren for De danske Spritfabrikker. Det er den mest kyndige, man kan finde paa det Omraade. Jeg maa fastholde Rigtigheden af mine Tal, og nu kan det ærede Medlem jo sammenligne sine Tal med mine. Det samme gælder Opgivelsen af Toldindtægterne. Jeg skal ikke nu komme videre ind paa dette Emne. Det ærede Medlem har ikke kunnet imødegaa min Opstilling, og jeg fastholder den fuldt ud.

Det ærede Medlem fra Langeland anførte, at i England og Frankrig havde man flere Skatter af midlertidig Natur, idet de bleve fastsatte med forskellige Beløb Aar for Aar. Det er rigtigt. Men jeg fastholder Berettigelsen af, hvad jeg sagde, at hvis vi herhjemme, hvor vi hidtil have haft permanente Skatter, gik over til at vedtage de for vor Balance nødvendige Skatter, der her er Tale om, som rent midlertidige, vilde det ikke være noget stabilt Grundlag, vi stillede os paa, og man vilde heller ikke faa Indtryk af det udenfor vort Land. Det ærede Medlem angreb mit Udtryk: Delvis Konfiskation. Jeg skal kort forklare det ærede Medlem, hvorfor jeg har brugt dette Udtryk. Jeg vilde ikke bruge det om en almindelig Formue- og Indkomstskat, som ramte nogenlunde ligeligt efter Skatteevnen. Naar jeg brugte Udtrykket „delvis Konfiskation“ om det ærede Medlems Skala, er det, fordi den ikke rammer ligeligt efter Skatteevnen. Den tager 10,000—11,000 Mennesker ud og bebyrder dem forholdsvis haardt, men undtager en stor Del Mennesker, som i høj Grad have Skatteevnen, nemlig det nogenlunde velstillede Bourgeois og alle de mellemstore og mange større Ejendomsbesiddere.

Det ærede Medlem for Københavns 10. Valgkreds (Bang) spurgte, hvorfor jeg ikke havde imødegaaet hans Udviklinger om den direkte og indirekte Beskatning og Militærudgifternes Stigning. Det kommer